मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।इन्द्रावरुणौ। त्रिष्टुप्।

पुनीषे वामर्क्षसं मनीषां सोम्मिन्द्रीय वर्रुणाय जुह्वत्।

घृतप्रतीकामुषस्ं न देवीं ता नो यामन्नुरुष्यतामुभीके॥ ७.०८५.०१

सोमम्- रसम्। इन्द्राय- ईश्चनाधिदैवताय। वरुणाय- ऋताधिधिदैवताय। जुह्नत्- समर्पयन्। वाम्-युवयोरर्थे। घृतप्रतीकाम्- ज्योतिष्मतीम्। उषसं न देवीम्- उदयदेवतामिव स्थिताम्। अरक्षसम्-अस्वार्थाम्। मनीषाम्। पुनीषे- शोधयामि। ता- तौ। नः- अस्मान्। अभीके- अन्तिके। यामन्-शोभनमार्गे। उरुष्यताम्- रक्षतम्॥१॥

स्पर्धन्ते वा उ देवहूये अत्र येषु ध्वजेषु दिद्यवः पर्तन्ति।

युवं ताँ ईन्द्रावरुणावमित्रनिह्तं पराचः शर्वा विष्चः॥ ७.०८५.०२

येषु । ध्वजेषु - गतिशीलेषु उच्छितेषु वा युद्धेषु । दिद्यवः - प्रहरणानि । पतन्ति - क्षिप्यन्ते । अत्र । देवहूये - साहाय्याय देवाह्वानयुक्ते युद्धे । स्पर्धन्ते - शत्रवोस्माभिः स्पर्धन्ते । इन्द्रावरुणौ । युवम् - युवाम् । तान् - अमृन् । अमित्रान् - शत्रून् । हतम् - बाधयतम् । पराचः - पराङ्मुखान् कुरुतम् । शर्वा - हिंसकेनायुधेन । विषूचः - नानागतीन् कुरुतम् ॥२॥

आपश्चिद्धि स्वयंशसः सदस्सु देवीरिन्द्रं वर्रुणं देवता धुः।

कृष्टीर्न्यो धारयति प्रविक्ता वृत्राण्यन्यो अप्रतीनि हन्ति॥ ७.०८५.०३

आपः- मूलशक्तिधाराः । स्वयशसः- स्वायत्तकीर्तयः । देवीः- द्योतनशीलाः । सदःसु- यज्ञेषु । इन्द्रं वरुणम् । देवता- देवौ । धुः- धारयन्ति । अन्यः- एकः । प्रविक्ता- पृथक्कृताः । कृष्टीः- प्रजाः । धारयति । अन्यः- इतरः । अप्रतीनि- अप्रतिगतानि । वृत्राणि- आवरणानि । हन्ति- नाशयति ॥३॥

स सुकर्तुर्ऋत्चिदंस्तु होता य आदित्य शर्वसा वां नर्मस्वान्। आववर्तुद्वेसे वां ह्विष्मानसुदित्स सुविताय प्रयस्वान्॥ ७.०८५.०४

सः- असो। सुक्रतुः- शोभनसङ्कल्पः। ऋतचित्- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य बोधकः। होता-स्तोता। अस्तु- भवतु। यः। आदित्या- अखण्डप्रकृतिजो। वाम्- युवाम्। शवसा- बलेन। नमस्वान्- नमस्कारयुक्तः। हविष्मान्। अवसे- रक्षाये। आववर्तत्- आवर्तयति। सः। प्रयस्वान्-अन्नवान्। सुविताय- सुखाय। असत्- भवति॥४॥

ड्यिमन्द्रं वर्रुणमष्ट मे गीः प्रावित्तोके तनिये तूर्तुजाना। सुरत्नासो देववीतिं गमेम यूयं पति स्वस्तिभिः सदी नः॥ ७.०८५.०५ पूर्वं व्याख्यातम् (७.०८४.०५)॥५॥

